

به این ترتیب حزب کمونیست کارگری رسماً و علناً در صف تبلیغاتی جنگ طلبانی قرار گرفت که حتی پیش از اعلام آتش بس نیز شکست آن را اعلام کرده بودند. این صفی است در برگیرنده دولتهای ترکیه و عربستان و قطر و صد البته و در صف اول آنان ارتش آزادیبخش سوریه و شورای ملی نجات سوریه به رهبری برهان غلیون.

حزب کمونیست کارگری با صدور بیانیه ای تحت عنوان "بشار اسد باید برود!" نسبت به تحولات جدید در سوریه واکنش نشان داده است. در این بیانیه وضعیت لحظه حاضر نقطه عطفی تعیین کننده در "انقلاب سوریه" قلمداد شده و طرح آتش بس کوفی عنان نیز به عنوان طرحی از جانب دولتهای غربی برای نجات بشار اسد و ممانعت از سرنگونی وی در قبال "مردم انقلابی سوریه [که] با سرسختی و پیگیری به مبارزات قهرمانانه خود برای براندازی بشار اسد ادامه میدهند" توصیف شده اند. علاوه بر آن این حزب فحیمه از تظاهرات دهها هزار نفره ای خبر داده است که بعد از اعلام آتش بس در شهرهای سوریه برگزار شده اند و از گلوله باران این تظاهرات به وسیله ارتش سوریه تا نتیجه بگیرد که "کشتار مردم سوریه بعد از آتش بس کذائی ادامه دارد".

به این ترتیب حزب کمونیست کارگری رسماً و علناً در صف تبلیغاتی جنگ طلبانی قرار گرفت که حتی پیش از اعلام آتش بس نیز شکست آن را اعلام کرده بودند. این صفی است در برگیرنده دولتهای ترکیه و عربستان و قطر و صد البته و در صف اول آنان ارتش آزادیبخش سوریه و شورای ملی نجات سوریه به رهبری برهان غلیون.

اسم بالای بیانیه حزب کمونیست کارگری "ایران" را بردارید، کمترین تفاوتی بین ادبیات و جهتگیری این بیانیه با اطلاعیه های ارتش آزادیبخش سوریه نمی بینید. نه خبری از سلفیون و القاعده در آن می بینید و نه از دلارهای نفتی و گازی شیخ نشینها. نه اثری از جنایات و کشتارهای اقلیتهای مذهبی توسط مبارزان ارتش آزاد سوریه در آن است و نه کوچکترین اشاره ای به این که از ماهها قبل همین نیروها تقاضای ورود ناتو به سوریه و تکرار طرح لیبیائیزاسیون را به میان کشیده اند. این که در سوریه "انقلابی" برهان غلیون خانمهای عضو خود این حزب به علت انتشار "تقویم برهنگی" اشان احتمالاً سنگسار خواهند شد، مانع از چنین موضعگیری ای نیست.

حقیقتا نیز در روزهای اخیر همین نیروها به صراحت و بدون هیچ پرده پوشی اعلام کرده اند که "مردم سوریه هیچ نوع مذاکره و تعامل و سازشی با بشار اسد را نمی پذیرند" و دولت ترکیه نیز با تهدید دولت سوریه مبنی بر کشاندن ناتو به میدان نشان داده است که بشار اسد چگونه باید برود. برای حزب کمونیست کارگری ایران البته آن چیزی ملاک است که پناهندگان سوری در ترکیه به کوفی عنان اظهار کرده اند مبنی بر این که "رژیم جنایتکار اسد باید فوراً سرنگون شود". کیست که نداند که این "پناهندگان" سوری نه کمونیستها، نه آزادیخواهان، نه اقلیتهای سرکوب شده سوری، بلکه فراریان سلفی و وهابی و القاعده ای هستند که از مدتها قبل پایگاههای خود را در ترکیه دایر کرده و اکنون نیز با شکست در حمص و حما خانواده های خود را نیز از این مناطق به ترکیه امن کوچانده اند تا از آنجا با آرامش بیشتری تدارک جنگ بعدی را ببینند.

حزب کمونیست کارگری ایران در یک نکته اما به طور نسبی حق دارد. لحظه حاضر اگر چه نقطه عطفی برای "انقلاب سوریه" نیست، برای تحولات سیاسی در سوریه اما حقیقتا چنین است. "دوستان سوریه" تمام نیروی مالی و لجستیکی و تبلیغاتی و نظامی خود را در یک سال گذشته برای سرنگونی بشار اسد و سپردن قدرت به دست مزدوران خود به کار گرفتند و ناکام ماندند. شیخهای قطر و عربستان فکر می کردند که با دلارها و اسلحه خود به زودی بشار اسد را نیز دچار سرنوشت قذافی خواهند کرد. اما هم این شیوخ مرتجع کودن و هم قلدر تازه نفس آنکارا شعور سیاسی، بلوغ اجتماعی و نیروی مقاومت توده مردم سوریه را دست کم گرفتند. هیچ درجه از تبلیغات سنگین و کمپین دروغ و فریب سی ان ان و الجزیره و هیچ میزان از "موفقیتها" نظامی ارتش مزدوران "آزاد" سوریه نیز نتوانست بر کابوس مردم سوریه از آینده ای تحت سلطه برهان غلیون و فرماندهان القاعده ای اش غلبه کند. ارتجاع منطقه با تبدیل اعتراض توده ای جنبش نان و آزادی به یک جنگ داخلی مردم سوریه را در مقابل عمل انجام شده قرار داد و در صدد تحمیل سرنوشت مورد نظر خود به جامعه برآمد. توده مردم زحمتکش سوریه، کمونیستها، انقلابیون راستین، آزادیخواهان و عدالت طلبان سوریه نیز در مقابل با امتناع از پیوستن به کمپین دروغ و فریب و تجاوز شیوخ عرب و سلاطین بازارهای بورس آنکارا و لندن و نیویورک و تل آویو، آنها را در جنگ خود با ناسیونالیسم بعث تنها گذاشتند. آنها نشان دادند که در اعتراضشان به نظام بعثی خواهان بازگشت به عقب، خواهان گذار از دولت سکولار بشار اسد به دولت اسلامی سلفیون و وهابیون نیستند و بیش از همه حاضر نیستند دستاوردهای مدنی جامعه سوریه را در معرض تهاجم نیروهای قرار دهند که کمترین بوئی از مدنیت بورژوائی نیز نبرده اند. اگر قلدر آنکارا و شیخ قطر و شاه عربستان هنوز در مقابل پذیرش این وضعیت مقاومت می کنند، کهنه کاران سیاست امپریالیستی در واشنگتن و لندن اما به ناکار آمدی سیاست سرنگونی از طریق رعب و

وحشت و ترور پی برده و با به میان کشاندن کوفی عنان در جستجوی راههای تازه ای برای دستیابی به تغییرات مورد نظر خود برآمده اند. و این دقیقا همان چیزی است که موجب برآشفتگی جنگ طلبان شده است.

جنبش فروکوفته نان و آزادی در سوریه امروز بیش از هر چیز نیازمند شرایطی است که بتواند در آن امکان انکشاف دوباره خود را باز یافته و در مقابل دو نیروی متخاصم ارتجاعی اصلی سر بلند کند. توازن قوای منفی بین این دو نیرو، شانسی است برای جنبش نان و آزادی برای تجدید سازمان خود و برای حضور مجدد در پیکارهای اجتماعی امروز سوریه. مرتجعین سوری و ترک و عرب تمام قوای خود را برای تخریب این روند به کار خواهند گرفت. حزب کمونیست کارگری ایران نیز در این صف قرار دارد. تفاوت رهبری این حزب و رهبری شورای نجات سوریه در این است که برهان غلیون ارتش دارد و حمید غلیون تقویم.

بهمن شفیق

27 فروردین 1391

15 آوریل 2012

ضمیمه: اطلاعیه حزب کمونیست کارگری

بشار اسد باید برود!

اطلاعیه درمورد تحولات اخیر سوریه

انقلاب سوریه نقطه عطف تعیین کننده ای را میگذراند. از یکسو دولتهای غربی با طرح آتش بس کوفی عنان بدنبال ایجاد شرایطی برای عملی ساختن سناریوی مطلوب خود در سوریه

هستند و از سوی دیگر مردم انقلابی سوریه با سرسختی و پیگیری به مبارزت قهرمانانه خود برای براندازی بشار اسد ادامه میدهند. گزارشات خبری حاکی از آن است که بعد از توافق کوفی عنان و رژیم اسد برسر طرح آتش بس، دهها هزار نفر در شهرهای مختلف با شعار اسد برو گمشو به خیابانها ریخته اند و ارتش سوریه نیز به شیوه همیشگی مردم را به گلوله بسته است. کشتار مردم سوریه کماکان بعد از آتش بس کذائی ادامه دارد.

مردم سوریه هیچ نوع مذاکره و تعامل و سازشی با بشار اسد را نمی پذیرند. از نظر مردم و انقلاب سوریه اسد و رژیم جنایتکارش باید فوراً سرنگون بشود و هر نوع تاکتیک و مانوری که به نحوی بشار اسد و رژیم جنایتکارش را برسمیت بشناسد مردود و محکوم است. این دقیقاً پاسخی بود که کوفی عنان از پناهندگان سوری در ترکیه دریافت کرد. انتظار مردم سوریه از همه نیروها و سازمانهای آزادیخواه این است که رژیم جنایتکار اسد را قاطعانه محکوم کنند و صریحاً خواستار برکناری آن بشوند. حزب کمونیست کارگری راه رهایی مردم سوریه را نه مانورها و تلاشهای دیپلماتیک از نوع طرح کوفی عنان بلکه مبارزات انقلابی مردم قهرمان سوریه برای سرنگونی رژیم اسد و حمایت صریح و بی قید و شرط از این مبارزات میداند.

ملاقات و مذاکره کوفی عنان با جمهوری اسلامی که در چارچوب طرح آتش بس سوریه انجام گرفت نیز باید از جانب همه نیروهای آزادیخواه و انقلابی در ایران و سوریه و در تمامی جهان محکوم و رد بشود. جمهوری اسلامی از حامیان اصلی رژیم سرکوبگر سوریه بوده و از آغاز انقلاب در این کشور مستقیماً در سرکوب و کشتار مردم سوریه نقش داشته است. هر نوع رجوع به و مذاکره با جمهوری اسلامی در رابطه با انقلاب سوریه، و در رابطه با هر مساله منطقه ای و یا جهانی دیگری، تنها جبهه ارتجاع و ضد انقلاب را تقویت خواهد کرد و محکوم و مردود است.

حزب کمونیست کارگری در کنار و به همراه مردم ایران سیاست جنایتکارانه جمهوری اسلامی در مقابله با انقلاب مردم سوریه و هر نوع تلاش دیپلماتیک برای دخیل کردن جمهوری اسلامی در "بحران سوریه" را قاطعانه محکوم میکند و یکبار دیگر حمایت قاطع خود را از مبارزات انقلابی مردم سوریه برای براندازی رژیم بشاراسد و علیه تلاشهایی که برای حفظ آن صورت میگیرد اعلام میدارد. حزب مردم ایران را به حمایت فعال از انقلاب مردم سوریه فرامیخواند.

حزب کمونیست کارگری ایران

25 فروردین 1390، 13 آوریل 2012

منبع: www.omied.de

•